

200705329/1.

Datum uitspraak: 5 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/11881 en 07/11884 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Dordrecht, van 3 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 9 augustus 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M. van Hulst, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

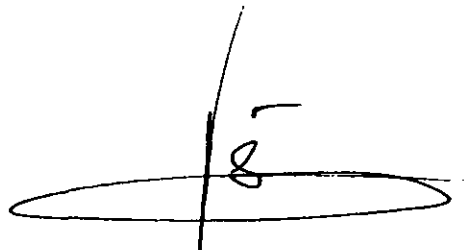
w.g. Van Hulst
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 oktober 2007

402.

Verzonden: 5 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummers: AWB 07/11881 en 07/11884

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake

verzoeker,
gemachtigde: mr. P.J. Wapperom, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, thans de Staatssecretaris van
Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. P.P. Zweedijk, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluit van 15 maart 2007 afwijzend beslist op de aanvraag van
verzoeker tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Tegen dit besluit heeft verzoeker bij faxbericht van 16 maart 2007 beroep ingesteld.

Bij schrijven van 16 maart 2007 heeft verzoeker een verzoek om een voorlopige voorziening
ingediend op grond van artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb).

Het verzoek om voorlopige voorziening is op 14 juni 2007 ter zitting behandeld.

Verzoeker is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Voorts is ter zitting verschenen E. Abkarian, tolk.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, van de Awb, voor zover hier van belang, kan, indien
tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, dan wel, voorafgaand aan een mogelijk
beroep bij de rechtbank bezwaar is gemaakt, op verzoek een voorlopige voorziening worden
getroffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 van de Awb kan de voorzieningenrechter, indien het verzoek is
gedaan terwijl beroep is ingesteld bij de rechtbank en hij van oordeel is dat na de zitting,
bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de
beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Voor zover hier van belang luidt artikel 29 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000):

“1. Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van de Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;

[...].”

Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 luidt als volgt:

“Een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.”

Op grond van artikel 31, tweede lid, van de Vw 2000, wordt – voor zover hier van belang – bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat:

“[...]

- c. de vreemdeling niet beschikt over een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding, tenzij hij zich onverwijld onder opgave van de plaats waar of waarlangs hij Nederland is binnengekomen heeft vervoegd bij een ambtenaar, belast met de grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen, en daar kenbaar heeft gemaakt dat hij asiel wenst;

[...]

- f. de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen;

[...].”

2.2. Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid van de Vw 2000 in samenhang met het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c en f van de Vw 2000. Verweerder stelt daartoe – samengevat – het volgende. Gebleken is dat verzoeker, naar eigen zeggen, op 9 of 10 oktober 2006 Nederland is ingereisd zonder in het bezit te zijn van een geldig document voor grensoverschrijding. Verzoeker is op 10 november 2006 door de politie in bewaring gesteld op grond van artikel 59, eerste lid, onder a, van de Vw 2000. Op 13 februari 2007 heeft verzoeker onderhavige aanvraag gedaan. De door verzoeker genoemde redenen voor het niet onverwijld melden kunnen niet als verschoonbaar worden aangemerkt. Voorts heeft verzoeker geen documenten overgelegd met betrekking tot zijn nationaliteit, identiteit, reisroute en asielrelaas en hij heeft niet

aannemelijk gemaakt dat het ontbreken ervan niet aan hem is toe te rekenen. Verzoeker is evenmin in staat gebleken om voldoende gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute te geven. In samenhang met deze omstandigheden wordt het asielaanvraag van verzoeker ook voor het overige ongeloofwaardig geacht, nu daarvan geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Naar het standpunt van verweerder bevat het aanvraag van verzoeker onjuistheden en vage en summier verklaringen.

2.3. Verzoeker kan zich met het bestreden besluit niet verenigen en voert daartoe – kort weergegeven – het volgende aan. Het zich niet onverwijld melden kan verzoeker niet worden aangerekend, omdat hij niet geheel op de hoogte was van de procedures en het advies van een advocaat heeft opgevolgd. Het ontbreken van documenten kan verzoeker evenmin worden toegerekend. Verzoeker heeft zijn paspoort en rijbewijs afgegeven aan de reisagent, omdat hij zich in een afhankelijke positie bevond. Verzoeker heeft wel kopieën overgelegd van zijn geboorteakte, paspoort en rijbewijs. Voorts heeft verzoeker gelet op de omstandigheden relatief veel en gedetailleerde verklaringen afgelegd over zijn reis. Naar het standpunt van verzoeker had verweerder niet mogen concluderen dat het aanvraag ongeloofwaardig is. Hij betwist dat hij vage en summier verklaringen heeft afgelegd. Verzoeker stelt bij terugkeer naar zijn land van herkomst te vrezen te hebben voor vervolging dan wel een situatie in strijd met het bepaalde in artikel 3 van het EVRM. Bovendien stelt verzoeker dat op grond van klemmende redenen van humanitaire aard niet van hem kan worden verwacht terug te keren naar zijn land van herkomst. Verzoeker beroept zich hierbij op het traumabeleid.

2.4. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

2.4.1. Niet is in geschil dat verzoeker niet beschikt over een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding en dat hij zich niet onverwijld heeft gemeld. De door verzoeker aangevoerde omstandigheden doen er niet aan af dat van een vreemdeling, die zich beroept op het Vluchtelingenverdrag in verband met asielgerelateerde redenen voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst, mag worden verwacht dat hij zich onverwijld meldt. Dat verzoeker niet op de hoogte was van de procedures en een onjuist advies van een advocaat zou hebben opgevolgd – wat daar ook van zij – komt voor risico van verzoeker.

2.4.2. Voorts stelt de voorzieningenrechter vast dat verzoeker geen documenten ter ondersteuning van de gestelde nationaliteit, identiteit en/of reisroute heeft overgelegd. Gelet op hetgeen door verzoeker is aangevoerd heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen, dat verzoeker onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van de in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 bedoelde documenten hem niet is toe te rekenen. Dat verzoeker zich in een van de reisagent afhankelijke positie bevond en onder die omstandigheid documenten heeft afgegeven en niet meer teruggekregen, leidt niet tot verschoonbaarheid van het ontbreken van documenten. Een vreemdeling draagt immers zelf verantwoordelijkheid voor het overleggen van documenten. Voorts heeft verweerder het overleggen van kopieën van documenten in redelijkheid onvoldoende kunnen achten, nu hiervan niet de authenticiteit kan worden vastgesteld.

2.4.3. Nu zich gelet op het voorgaande de omstandigheden voordoen als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c en f, van de Vw 2000, mogen ingevolge artikel 31 van de Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998-1999, 26 732, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het aanvraag van de vreemdeling, om het geloofwaardig

te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

2.4.4. In dit kader heeft verweerder aan verzoeker onder meer tegengeworpen dat zijn verklaringen met betrekking tot zijn paspoort en het ontbreken van een militair boekje, tegenstrijdig zijn met de informatie in de algemene ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken van 7 december 2005 en 19 december 2006 ten aanzien van Armenië. Uit die ambtsberichten blijkt dat dienstplichtigen bij indiensttreding, na het inleveren van hun paspoort, persoonlijk in het bezit worden gesteld van een militair boekje als identificatiebewijs. Na het afzwaaien krijgt men het tijdens de militaire dienstplicht ingenomen paspoort terug en mag men het militaire boekje houden. De verklaring van verzoeker dat hij ondanks dat hij zijn dienstplicht vervulde, nog in het bezit was van zijn paspoort en geen militair boekje had gekregen, strookt niet met deze informatie in de ambtsberichten. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder deze tegenstrijdigheid in redelijkheid aan verzoeker kunnen tegenwerpen. Hetgeen door verzoeker in dit kader is aangevoerd heeft verweerder geen afdoende verklaring voor de geconstateerde tegenstrijdigheid hoeven achten. Door verzoeker zijn evenmin concrete aanknopingspunten aangedragen die aanleiding geven voor twijfel aan de juistheid van de informatie in de ambtsberichten.

Gelet op het voorgaande, in samenhang met het in rechtsoverweging 2.4.3. weergegeven toetsingskader, heeft verweerder in redelijkheid het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig kunnen achten. Hieruit volgt dat verweerder aan de beoordeling van de zwaarwegendheid van het asielrelaas en aldus de toepasselijkheid van de toelatingsgronden, genoemd in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c van de Vw 2000, niet behoefde toe te komen.

2.5. Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat het bestreden besluit rechtmatig is. Nu voorts nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak zal de voorzieningenrechter het beroep met toepassing van artikel 8:86 van de Awb ongegrond verklaren.

Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb.

Van omstandigheden op grond waarvan één der partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten is de voorzieningenrechter niet gebleken.

Gezien het vorenstaande beslist de voorzieningenrechter als volgt.

procedurenummers: AWB 07/11881 en 07/11884

5

3. Beslissing

De voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage,

- verklaart het beroep (AWB 07/11881) ongegrond;
- wijst het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (07/11884) af.

Aldus gegeven door mr. M.J.M. Marseille, voorzieningenrechter, en door deze en mr. J. Houtman, griffier, ondertekend.

De griffier,

De voorzieningenrechter,

Uitgesproken in het openbaar op:

3 JULI 2007

Afschrift verzonden op:

3 JULI 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Mr P. J. Wapperom
Mr A. W. J. van der Meer
Mr drs C. R. Jansen
Mr J. W. F. Noot
Advocaten en Procureurs

Wijnstraat 209
3311 BV Dordrecht
Tel. (078) 639 99 00
Fax (078) 639 97 61

Advocatenkantoor Wapperom

RAAD VAN STATE	
4708	INGEKOMEN
B	27 JUL 2007
ZAAKNR. 2007-05323	
AAN: V	
BEHANDELD: DD:	PAR:

De Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax : 070 - 365 13 80

Dordrecht, 27 juli 2007

Betreft : Appelschrift
Inzake : Hoger Beroep
/ Staatssecretaris van Justitie
IND kenmerk : 0509.20.0092
Proc.nr. Rb : 07 / 11881 en 07 / 11884

Appellant

Naam :
Geboren :
Nationaliteit : Armeense

Gemachtigde : mr. P.J. Wapperom
kantoorhoudende te : Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)

Verweerder

instantie : Staatssecretaris van Justitie
adres : Schedeldoekshaven 100, 's Gravenhage
datum uitspraak : 03-07-2007
datum verzending : 03-07-2007

Advocatenkantoor Wapperom Stichting Beheer Derdengelden ABN-AMRO bank 50.90.41.477
Onze eventuele aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag, dat in het betreffende geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitgekeerd.

-2-

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren op _____ van Armeense nationaliteit,
hierna te noemen "appellant", verblijvende te DTC Zeist, te dezer zake
woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209, ten kantore van de
advocaat en procureur mr. P.J. Wapperom, die ten deze door appellant
bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en
die ten deze als gemachtigde voor hem optreedt, zulks met het recht van
substitutie.

1. Inleiding

Appellant heeft op 13 februari 2007 een aanvraag ingediend voor een
verblijfsvergunning "asiel" voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de
Vreemdelingenwet 2000.

Bij schrijven van 27 februari 2007, verzonden op 1 maart 2007 heeft verweerder
haar voornemen kenbaar gemaakt om de aanvraag af te wijzen.

Appellant heeft hierop op 12 maart 2007 zijn zienswijze uitgebracht.

Bij beschikking van 15 maart 2007, verzonden op 16 maart 2007 is de aanvraag
afgewezen.

Op 16 maart 2007 is via het Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te
Haarlem een beroepschrift en verzoekschrift ingediend, waarna de gronden op 5
april 2007 zijn aangevuld..

De openbare behandeling van het verzoekschrift heeft plaatsgevonden bij de
Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht op 14 juni 2007.

Middels uitspraak van 3 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de
Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht, het ingediende verzoek
afgewezen en het beroep ongegrond verklaard (produktie 1).

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt daartegen hierbij
Hoger Beroep in, nu hij van mening is dat in deze vragen spelen van
rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming. Onderhavig
appelschrift berust op de navolgende grieven.

2. Grieven

2.1.1. Motiveringsgebrek ; artikel 31 lid 2 onder f

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder 2.4.2 overwogen :

"Dat verzoeker zich in een van de reisagent afhankelijke positie bevond en onder die omstandigheid documenten heeft afgegeven en niet meer teruggekregen, leidt niet tot het verschoonbaar ontbreken van documenten. Voorts heeft verweerder het overleggen van kopieën in redelijkheid onvoldoende kunnen achten, nu hiervan niet de authenticiteit kan worden vastgesteld".

2.1.2. toelichting

Hetgeen onder 2.2.2 en 2.3.1. is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellant is van mening dat de rechtbank heeft miskend dat zowel in de gronden van beroep als in de zienswijze is aangevoerd dat hij op dat moment geen andere keus had dan deze documenten aan de reisagent af te geven, hetgeen wel minimaal grenst aan dwang, en daarmee degelijk een verschoonbare reden moet worden geacht, ook volgens het beleid van verweerder.

Dit klemmt temeer nu appellant wel degelijk kopieën heeft overgelegd van zijn identiteitsdocumenten en aldus niet volledig ongedocumenteerd is. Nog daargelaten dat de toevoegde waarde van het overleggen van identiteits- en nationaliteitsdocumenten is weggenomen, nu hij hiermede genoegzaam zijn identiteit en nationaliteit heeft aangetoond.

In deze heeft dan ook een onzorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende gemotiveerd.

2.2.1. Motiveringsgebrek ; positieve overtuigingskracht

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder 2.4.4. overwogen:

"De verklaring van verzoeker dat hij ondanks dat hij zijn dienstplicht vervulde, nog in het bezit was van zijn paspoort en geen militair boekje had gekregen, strookt niet met deze informatie in de ambtsberichten.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder deze tegenstrijdigheid in redelijkheid aan verzoeker kunnen tegenwerpen. Hetgeen door verzoeker in dit kader is aangevoerd heeft verweerder geen afdoende verklaring voor de geconstateerde tegenstrijdigheid hoeven achten."

2.2.2. toelichting

Hetgeen onder 2.1.2 en 2.3.1 is opgemerkt dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellant is van mening dat de rechtbank door slechts op één element van het de geloofwaardigheidsbeoordeling van verweerder in te gaan, de rechterlijke vrijheid te buiten is gegaan.

Zoals door uw Afdeling onder meer is overwogen in de uitspraak van 11 augustus 2003 (ABRvS 11 augustus 2003, JV 2003/441), moet het geloofwaardigheidsoordeel als geheel – globaal – door de rechter worden getoetst.

Dit klemmt temeer nu het asielrelaas voor het overige allerminst vaag en summier te noemen is.

Bovendien is ten onrechte door de rechtbank overwogen dat het hier een *tegenstrijdigheid* betreft. Vastgesteld moet immers worden dat appellant consistent (dus niet tegenstrijdig) en gedetailleerd heeft verklaard. Er is hoogstens sprake van een discrepantie tussen hetgeen eiser heeft verklaard en de informatie uit het ambtsbericht. Gelet op de corruptie in Armenië en hetgeen overigens is aangevoerd is deze discrepantie ten onrechte door de rechtbank onvoldoende weerlegd bevonden.

In elk geval vormde deze discrepantie slechts één element in de geloofwaardigheidsbeoordeling, waarmee de rechtbank in haar uitspraak onvoldoende kenbaar rekening heeft gehouden.

Nog daargelaten dat juist de praktijken zoals deze door eiser zijn geschetst een concrete aanknopingspunt geeft voor twijfel aan de juistheid van de informatie in de ambtsberichten.

Sterker nog, in verband hiermede is reeds het nodige naar voren gebracht in zwoel de zienswijze als in beroep hetgeen betrokken had dienen te worden in de belangenafweging van de Rechtbank.

-5-

In deze heeft dan ook een onzorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende gemotiveerd.

2.3.1. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.2 en 2.2.2. is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande. Verweerder had dan ook terdege de zwaarwegendheid van het asielrelaas en aldus de toepasselijkheid van de toelatingsgronden dienen te beoordelen.

3. Conclusie

Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht niet in stand blijven;

Appellant verzoekt u eerbiedig:

Bij appelschrift

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;
- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

P.J. Wapperom